

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSA Elżbieta Karpeta

Sędziowie : SA Anna Bohdziewicz

SO-del. Ewa Solecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. K. i B. C. przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...)

w L.

o uchylenie uchwał

na skutek zażalenia powódek

na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 22 stycznia 2014 r.,

w sprawie Sądu Okręgowego w Katowicach , sygn.akt IC 833/13

postanawia :

oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Przewodniczący zarządził zwrot pozwu z powodu braków formalnych , jakimi był on dotknięty, a które mimo wezwania pod rygorem zwrotu pozwu , nie zostały uzupełnione w ustawowym terminie. W uzasadnieniu wskazano, że powódki zobowiązane zostały do uzupełnienia braków formalnych pozwu w terminie tygodniowym m.inn. przez sprecyzowanie żądania poprzez wskazanie wszystkich uchwał , które mają być uchylone z podaniem daty, numeru i treści. W piśmie z dnia 20 grudnia 2013 r. powódki oświadczyły, że nie mogą przedstawić treści przedmiotowych uchwał, stwierdzenia nieważności których się domagają , gdyż pozwana uniemożliwia członkom Wspólnoty dostęp do dokumentacji wspólnoty i że pomimo zwrócenia się o przesłanie kopii uchwał, nie otrzymały ich.

Wobec powyższego Przewodniczący, powołując się na treść art. 187 § 1 pkt. 1 kpc , zgodnie z którym pismo procesowe powinno zawierać dokładnie określone żądanie stwierdził , że braki formalne pozwu nie zostały uzupełnione i na mocy art. 130 § 2 kpc zarządził zwrot pozwu.

Powódki wniosły zażalenie na powyższe zarządzenie zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. Zarzuciły , że doszło do naruszenia art. 467 § 3 in fine kpc gdyż braki , o uzupełnienie których zostały wezwane, dawały się usunąć w toku czynności wyjaśniających , które Sąd obowiązany był podjąć . Na mocy art. 248 kpc Sąd może bowiem wezwać stronę lub świadka do wydania dokumentu będącego w jego posiadaniu. Natomiast powódki , jak opisały to w

pozwie i piśmie z 20 grudnia 2013 r. , nie mogą przedstawić przedmiotowych w sprawie uchwał , gdyż przechowująca dokumenty Wspólnoty B. F. skutecznie dba o to , aby nikt nie miał do nich dostępu.

Sąd Apelacyjny zważył , co następuje :

Zażalenie było bezzasadne .

Wbrew wywiadowi powódek zawartym w zażaleniu , prawidłowym było wezwanie ich przez Przewodniczącego do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez wskazanie przedmiotowych uchwał , a następnie ocena , że braki te nie zostały w sposób należyty uzupełnione. Wynika to w sposób klarowny z treści art. 187 § 1 kpc , który stanowi , że pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać m.inn. dokładnie określone żądanie. Przytoczony przepis podaje obligatoryjną treść pozwu. Wymaganie w postaci dokładnego określenia żądania zmierza do ścisłego i jednoznacznego określenia przedmiotu osądzenia i zakresu udzielenia ochrony prawnej. Przez dokładne określenie żądania pozwu, powód określa treść oczekiwanego rozstrzygnięcia sporu i poza wyznaczeniem granic rozpatrywania sprawy przez sąd, stanowi jednocześnie punkt odniesienia dla oceny przez sąd stanowisk stron wobec treści powództwa. Żądanie (petitum) musi być dokładnie określone, ponieważ zakreśla granice zawisłości sporu, orzekania , a następnie powagi rzeczy osądzonej.

Z całokształtu przepisów kodeksu postępowania cywilnego wynika, iż o wszczęciu procesu decyduje sąd po uprzednim stwierdzeniu, że istnieją przepisane w prawie procesowym warunki do jego wszczęcia . Warunki takie nie zachodzą , gdy wnoszący pozew nie określił dokładnie swego żądania, tak jak w niniejszym przypadku. Powódki domagają się bowiem uchylecia uchwał Wspólnoty , nie wskazując , których uchwał ich żądanie dotyczy . Słuszna była zatem ocena Przewodniczącego , że pozew dotknięty był brakiem formalnym oraz przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia dodatkowe argumenty o tym , że brak sprecyzowania ilu uchwał dotyczy pozwu uniemożliwia określenie należytej opłaty sądowej od pozwu, wniesienie której jest niezbędne dla zawisnięcia sporu sądowego , uniemożliwia też Sądowi określenie, w jakim zakresie władny jest (i równocześnie zobowiązany) orzekać (art. 321 § 1 kpc).

Nie miały racji powódki twierdząc , że określenie uchwał objętych ich pozwem należało do sądu , który miałby to czynić w oparciu o art. 467 § 3 in fine kpc i art. 248 kpc. Po pierwsze, art. 467 kpc dotyczy postępowania odrębnego w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych , podczas gdy sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu w trybie postępowania zwykłego. Po drugie , to strona jest dysponentem procesu i wyłącznie do niej należy określenie żądania z jakim występuje do sądu, a jakakolwiek ingerencja Sądu w tym zakresie byłaby niedopuszczalna. Dalej wskazać należy, że Sąd władny jest na mocy art. 248 kpc zażądać przedstawienia mu dokumentu w ramach postępowania dowodowego , a nie dla potrzeb ustalenia , jakie jest roszczenie niekompletnego pozwu , pomijając już fakt , że dokument taki musi być skonkretyzowany , co w niniejszym przypadku nie miało miejsca. Odnosząc się do tej ostatniej okoliczności wskazać należy , że powódki nie zostały zobligowane do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez złożenie do akt odpisów zaskarżonych uchwał lecz do ich wskazania , przez podanie daty , numeru i treści . Bezprzedmiotowe jest zatem podnoszenie przez powódki , iż nie otrzymały od pozwanej odpisów tych dokumentów. Prawidłowym i wystarczającym dla nadania biegu sprawie byłoby , gdyby powódki - zgodnie z tym, o co wezwał je Sąd - określiły , co do ilu i jakich konkretnie uchwał zgłaszają żądanie ich uchylecia . Sprecyzowałyby to w sposób należyty przedmiot sprawy, zakres jej rozpoznania przez Sąd i obszar , w jakim strona pozwana zmuszona byłaby podjąć obronę w procesie. Powódki jednakże nie uzupełniły braków formalnych pozwu w opisany sposób . Podkreślić należy , że z opisanych przez skarżące okoliczności nie wynika , aby nie były one w stanie sprostać wymogom prawidłowego sporządzenia pozwu z winy pozwanej. I w tym zakresie Sąd Apelacyjny podziela argumentację Przewodniczącego , że z treści pisma Prezesa Zarządu pozwanej załączonego przez same powódki wynika , iż uchwały Wspólnoty są dostępne w siedzibie Zarządu. Nic zatem nie stało na przeszkodzie , by powódki określiły , jakie uchwały zaskarżają . Dodatkowo tylko zauważyć można, iż tak z uzasadnienia zażalenia, jak i z dołączonego doń pisma Prezesa Zarządu Wspólnoty wynika , że z odmową przeglądnięcia dokumentów pozwanej spotkały się nie powódki lecz inne osoby , które twierdziły, że mają do tego upoważnienie , zaś prawidłowość tych umocowań została przez Zarząd pozwanej zakwestionowana.

A zatem , skoro powódki nie wykonały zarządzenia Przewodniczącego w zakresie dokładnego określenia żądania pozwu, prawidłowo zastosował on dyspozycję art. 130 § 2 kpc zwracając pozew . Zaskarżone zarządzenie jest zatem słuszne , zaś zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu . Wobec powyższego , orzeczono jak w sentencji , na mocy art. 385 w zw. z art. 397§ 2 kpc.